

Eelotsuse küsimused

1. Kui finantsasutuse kriisilahendusmenetluse raames tühistatakse kõik aktsiad, milleks kapital jagunes, siis kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL⁽¹⁾ artikli 34 lõike 1 punkti a, artikli 53 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 60 lõike 2 punkte b ja e tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, et isikud, kes omandasid oma aktsiad mõni kuu enne kriisilahendusmenetluse algatamist märkimiseks avaliku pakkumise teel kapitali suurendamise korral, võivad esitada emitendi vastu või hiljem ühendamise teel toimunud ühinemise tulemusel loodud asutuse vastu kahju hüvitamise nõudeid või samaväärse mõjuga nõudeid, mis põhinevad sellel, et emissiooniprospекtis antud teave oli puudulik?
2. Kas samal juhul, mille kohta on esitatud eelmine küsimus, on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL artikli 34 lõike 1 punktiga a, artikli 53 lõikega 3 ja artikli 60 lõike 2 punktiga b vastuolus see, kui emitenti või tema õigusjärglast kohustatakse aktsiate märkimise lepingu tagasiulatuvalt (*ex tunc*) kehtetuks tunnistamise tagajärjel pärast asutuse suhtes kriisilahendusmenetluse lõpetamist esitatud nõuete alusel kohtus tagastama märgitud aktsiate eest tasutud summa koos intressidega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik (ELT 2014, L 173, lk 190).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Bremen (Saksamaa) 2. septembril 2020 – S versus Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

(Kohtuasi C-411/20)

(2020/C 423/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Bremen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: S

Vastustaja: Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2004/38/EÜ⁽¹⁾ artiklit 24 ja määruse (EÜ) nr 883/2004⁽²⁾ artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt ei ole teise liikmesriigi kodanikul, kellel on selle liikmesriigi territooriumil alaline elukoht või harilik viibimiskoht, ning kes ei tõenda, et ta saab riigisisest tulu põllu- ja metsamajandusest, ettevõtlusest, tööst füüsilisest isikust ettevõtjana või palgatööst, õigust saada kolme esimese kuu eest alates alalise elukohta või harilikku viibimiskohta elama asumisest perehüvitisi määruse nr 883/2004 (EÜ) artikli 3 lõike 1 punkti j tähenduses koostoides määruse nr 883/2004 (EÜ) artikli 1 punktiga z, samas kui samasuguses olukorras oleval asjaomase liikmesriigi kodanikul on õigus saada perehüvitisi määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 3 lõike 1 punkti j tähenduses koostoides artikli 1 punktiga z ilma, et ta tõendaks põllu- ja metsamajandusest, ettevõtlusest, tööst füüsilisest isikust ettevõtjana või palgatööst saadava riigisisese tulu olemasolu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77, ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).